

- 2) Jeżeli tak, to – w sytuacji, w której wykonujące nakaz państwo członkowskie przyjęło w swoim ustawodawstwie krajowym fakultatywne przesłanki odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wyrażone w art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 7 lit. b) decyzji ramowej – w jaki sposób wykonujący nakaz organ sądowy powinien wydać rozstrzygnięcie w odniesieniu do przestępstwa uznanego za popełnione w państwie trzecim, gdy okoliczności towarzyszące temu przestępstwu świadczą o podjęciu w wydającym nakaz państwie czynności mających stworzyć warunki do jego popełnienia?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polska)
w dniu 26 czerwca 2019 r. – Kancelaria Medius SA z siedzibą w Krakowie przeciwko RN**

(Sprawa C-495/19)

(2019/C 337/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kancelaria Medius SA z siedzibą w Krakowie

Strona pozwana: RN

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumentskich (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom proceduralnym, na podstawie których sąd może wydać wyrok zaoczny opierając się jedynie na twierdzeniach powoda przytoczonych w pozwie, a które zobowiązany jest przyjąć za prawdziwe w sytuacji, gdy pozwany - konsument, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawia się na wezwanie i nie podejmuje obrony?

(¹) Dz.U.1993 L 95, s. 29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 - 293

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 3
lipca 2019 r. – M.F. przeciwko J.M.**

(Sprawa C-508/19)

(2019/C 337/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy